

ИГКОРАЦИ

НАЈБОЉИ УЧЕНИЦИ НАГРАЂЕНИ

ЧАРОЛИЈА РЕЦИКЛАЖЕ

ПОЗНАЈЕМО САОБРАЋАЈ

У овом броју
читајте:

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

НАШИ
ТАЛЕНТИ

ФЕСТИВАЛ
НАУКЕ

ТАКМИЧЕЊА

КУЛТИВИСАЊЕ

ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ

TIME FOR KIDS

МЛАДИ БИОЛОЗИ

ДИОРАМА СВЕТА ИЗ ДОБА ЈУРЕ ЗА ФЕСТИВАЛ НАУКЕ

број
28

Дани мог детињства

Ако призивам сећања на догађаје из детињства, слике се смењују као на филму.

Прве успомене су испрекидане, непотпуне, као видео који се стално кочи. Како време пролази, сећања постају више попут немих филмова, без звука, али пуни емоција, радости, узбуђења, па и туге. У сећање ми долазе неки мириси. Не могу да их повежем ни са једним местом или догађајем, али ме чине срећном и носталгичном, на начин који не могу да објасним.

Временом, успомене постају као кратки филмови. Потпуни, са звуком и осећањима. То су углавном путовања, рођендани, или неки насумични догађаји. Велики део сећања заузимају и моји другари. Али, међу свим тим срећним тренуцима има и неколико тужних. Један од њих је и растанак.

Живот ми се чини као ролеркостер. На звук звона почиње вратоломија. Успони, падови, смех и сузе, срећа и страх... Филм је све дужи.

Лола Брчин, 8/1

VIII/1

1. Александар Богдановић
2. Марко Богдановић
3. Марко Божић
4. Лола Брчин
5. Ања Бурсаћ
6. Машан Вучинић
7. Михајло Гајић
8. Ива Дробњак
9. Марко Ђековић
10. Марко Јевтић
11. Петар Јовановић
12. Петар Максимовић
13. Катарина Миловановић
14. Никола Милошевић
15. Николина Миљевић
16. Борис Нешовановић
17. Андрија Павићевић
18. Милена Радић
19. Петар Рајевић
20. Милош Ристић
21. Владислава Рогуља
22. Милица Самарџија
23. Матеја Стојановић
24. Хелена Стојанов
25. Николина Станко
26. Василије Тодоровић
27. Невена Томић

Одељењски старешина:
Мирјана Марковић

VIII/2

1. Никола Андрејић
2. Лазар Бенак
3. Филип Бијелић
4. Богдан Божиновић
5. Марија Вујовић
6. Василије Гачевић
7. Марко Ђурић
8. Магдалена Ивановић
9. Никола Илић
10. Немања Иванић
11. Владислав Исаковић
12. Никола Ихарош
13. Уна Крејић
14. Бојан Куртић
15. Марија Лазаревић
16. Ивана Луковић
17. Вук Матовић
18. Мила Милош
19. Милица Пап
20. Петар Пап
21. Стефан Петровић
22. Евгенија Пипер
23. Михајло Радић
24. Ђорђе Рашић
25. Никола Чогурић
26. Никита Шмигић
27. Коста Шобот

Одељењски старешина:
Јоца Стојков

VIII/3

1. Урош Атанацковић
2. Ана Благојевић
3. Катарина Вукадиновић
4. Никола Вукосављевић
5. Лазар Вушуровић
6. Вук Гладанац
7. Немања Граховац
8. Лука Даветић
9. Страхиња Дардић
10. Богдан Делић
11. Стефан Ђерић
12. Андреа Живковић
13. Лука Зарин
14. Стефан Јовановић
15. Анђела Јошиковић
16. Теодора Кршљанин
17. Коста Михајловић
18. Сара Настић
19. Алекса Неутзер
20. Милош Николић Врионис
21. Игор Павловић
22. Павле Перић
23. Марија Раковић
24. Ивана Сандић
25. Александар Трмчић

Одељењски старешина:
Ирена Пердуч

ОНИ СУ НАМ ПРЕДАВАЛИ

УЧИТЕЉИЦЕ: Зејна Бањица, Вукосава Дишлиески, Зорица Сандић и Јелена Танасијевић.

ОДЕЉЕЊСКО ВЕЋЕ VIII РАЗРЕДА: Мирјана Марковић, Снежана Костић Хавари и Наташа Станојковић, српски језик; Зорица Јовановић, Катарина Цекић и Мирјана Ђорић, енглески језик; Верица Ђурђевић, ликовну културу; Светлана Коркановић, музичку културу; Јоца Стојков, историју; Јелена Поповић, географију; Наташа Табаковић, Станислав Милошевић и Александар Јелић, физику; Ирена Пердуч, математику; Снежана Илијев, биологију; Биљана Тадић, хемију; Михаило Милинчић, Небојша Дабић, Невенка Стефановић и Анђелија Радак, техничко образовање; Мирјана Тришић и Марко Анић, физичко васпитање; Борјанка Живковић и Драгана Бајчета, руски језик и грађанско васпитање; Зоран Чучковић, верску наставу; Нина Вукашиновић и Милица Видергар, информатику; Наташа Јовановић, психолошкиња; Ракина Грујичић, Кристина Булатовић и Марица Симић, педагошкиња; Миомир Драгаш, директор школе.

Захвални смо свим наставницима који су нам пружили нешто непроцењиво, а за то је требало само да их поштујемо.

VIII/1

Срећан сам што сам био ученик ове школе јер је она најбоље место где сам могао да се школујем и проведем лепе дане свог детињства.

Мислим да свако ко у школу није ишао зато што мора, већ зато што му је занимљиво, у даљем животу лакше ће прихватити изазове и решавати задатке.

VIII/2

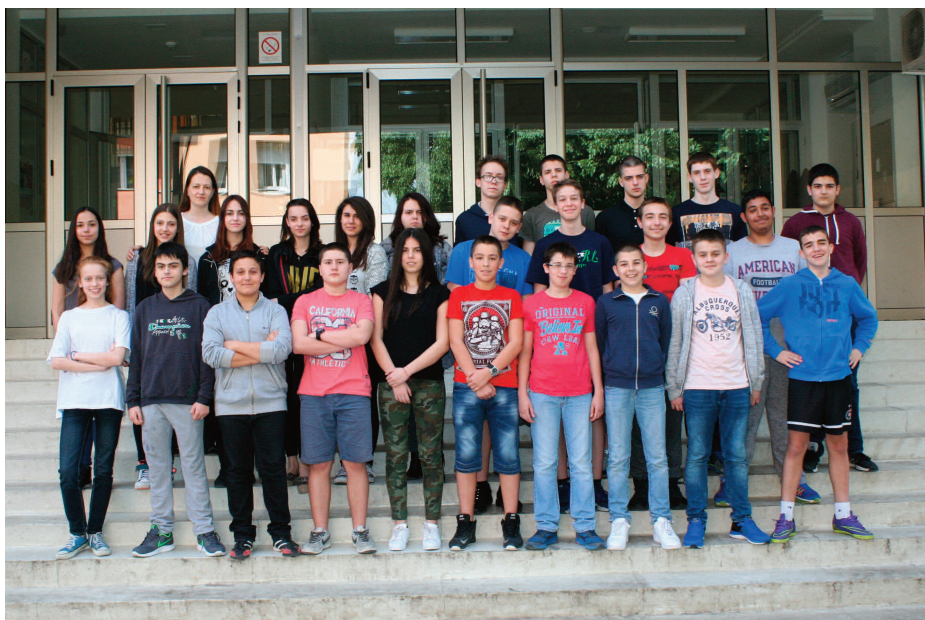
Кренули смо у пустиловину заједно, а сада ћемо је заједно и завршити.

Ова школа нас је учинила бољим и осам година проведених заједно неће бити заборављено. Ми нисмо имали школу, ми смо имали други дом.

VIII/3

На нама остаје да све памтимо и никад не заборавимо, да чувамо сећања једни на друге и да кажемо збогом моја генерација, збогом моја школо!

КАНДИДАТИ ЗА ЂАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Милица Самарџија, 8/1, рођена је у Београду 30. априла 2001. године. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је 2008. године. Осми разред, као и све претходне, завршила је са просечном оценом 5,00 и примерним владањем. Због тога јој је додељена Светосавска награда у шестом и седмом разреду. Била је председник одељењске заједнице у петом и шестом разреду, као и члан Вршњачког тима. У седмом и осмом разреду члан је Ђачког парламента, чији је председник.

Такмичења:

5. разред: 2. место на општинском такмичењу из српског језика;
6. разред: 3. место на општинском такмичењу из српског језика;
7. разред: 2. место на општинском такмичењу из хемије;
8. разред: 1. место на општинском такмичењу из српског језика, 3. место на градском такмичењу из српског језика.

Активности:

Током школовања похађала је секцију/додатну наставу из српског језика, хемије, енглеског језика, физике и музичке културе. Учествовала је на приредбама поводом Савиндана и Дана школе од 1. до 8. разреда. Аутор је већег броја прилога за школски лист „Кораци“ и састава за литерарне конкурсе. Учила је грчки језик.

Језици: енглески, руски и грчки језик.

Способности и умећа: пливање, клизање, писање, коришћење рачунара.

Хоби: музика, посете биоскопима и позориштима, играње, сликање, путовања.

Милица је позитивна млада особа, лепо васпитана и културна. Такође је одлучна, добра, весела, дружељубива, искрена, одговорна, вредна и амбициозна. Воли своју школу и поносна је што је била ученик школе „Иван Горан Ковачић“ и што је њено одељење предложило за ученика генерације.

Милица Пап, 8/2, рођена је у Београду 31. јануара 2002. године. У Основну школу „Иван Горан Ковачић“ кренула је 1. септембра 2008. године.

Активно се бави рукометом, игра у Рукометном клубу „Београд“ на позицији централног бека. Од самог почетка школовања укључена је у многа такмичења и спортске манифестације и освојила је многобројне медаље и дипломе.

Такмичења:

2008: диплома за учешће на кросу РТС-а и освојено прво место на одељењском такмичењу;

2009: златна медаља школски шаховски турнир „Мала рокада“; бронзана медаља шаховски турнир првих разреда; златна медаља појединачно шаховско првенство основних школа Звездаре; диплома за учешће на кросу РТС-а и освојено прво место на одељенском такмичењу

2010: признање за учешће на међународном такмичењу из математике „Кенгур без граница 2010“; бронзана медаља екипно шаховско првенство основних школа Звездаре;

2012: диплома за освојено друго место у малим олимпијским играма општине Звездара; сребрна медаља екипно шаховско првенство основних школа Звездаре;

2013: сертификат за учешће на математичком такмичењу „Мислиша“; сребрна медаља екипно шаховско првенство основних школа Звездаре;

2014: диплома за освојено друго место на општинском такмичењу из физике и учешће на градском такмичењу; похвалница за освојено треће место у рукомету на општинском такмичењу; похвалница за освојено прво место у кошарци на општинском такмичењу; похвала за учешће на општинском такмичењу из физике;

2015: похвалница за освојено прво место у кошарци на општинском такмичењу;

2016: друго место на општинском такмичењу „Књижевна олимпијада“; прво место на градском такмичењу „Књижевна олимпијада“ и учешће на републичком такмичењу; сребрна медаља екипно шаховско првенство основних школа Звездаре; похвалница за освојено прво место у кошарци на општинском такмичењу; похвалница за освојено прво место у рукомету на општинском такмичењу.

КАНДИДАТИ ЗА ЂАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Никола Илић, 8/2, рођен је 28. јуна 2001. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је 2008. године. Све разреде је завршио са примерним владањем и просеком 5,00. Добио је Светосавску награду у осмом разреду 2016. године.

Такмичења:

2, 3. и 4. разред: учешће на међународном такмичењу из математике „Кенгур без граница“;

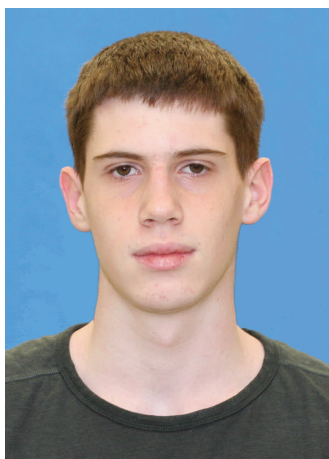
5. разред: учешће на математичком такмичењу „Мислиша“;

7. разред: 2. место на општинском такмичењу из географије, 3. место на градском такмичењу географије, 3. место на општинском такмичењу „Књижевна олимпијада“ и учешће на градском такмичењу „Књижевна олимпијада“;

8. разред: 2. место на општинском такмичењу „Књижевна олимпијада“, 2. место на градском такмичењу „Књижевна олимпијада“, 3. место на републичком такмичењу „Књижевна олимпијада“, 3. место на општинском такмичењу из српског језика; 2. место на општинском такмичењу из географије.

Ваннаставне активности: од 1. до 5. разреда је био члан шаховског клуба „Мала рокада“. Учествовао је на 2 републичка такмичења из шаха и освајао медаље на другим такмичењима. Седам година се бави тенисом и има запажене резултате на турнирима (медаље, пехари). У осмом разреду био је један од 80 вршњака из Србије који је могао да присуствује научно-истраживачком кампу у Петници.

Особине: вредан, одговоран, дружељубив, љубазан, скроман, озбиљан и пажљив.

Игор Павловић, 8/3, рођен је 25. маја 2001. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао 2008. године. Све разреде завршио је са највишом просечном оценом 5,00 и примерним владањем. У шестом и осмом разреду био је председник одељењске заједнице. У току школовања учествовао је на великом броју такмичења из различитих предмета на којима је остварио значајне резултате.

Такмичења:

3. разред: 1. место на општинском такмичењу из математике;

4. разред: 2. место на општинском такмичењу из математике и 1. место на међународном такмичењу „Кенгур без граница“;

5. разред: 1. место на општинском такмичењу из математике и 1. место на окружном такмичењу из математике;

6. разред: 1. место на општинском такмичењу из физике, 1. место на окружном такмичењу из физике, 3. место на републичком такмичењу из физике, 3. место на општинском такмичењу из математике, 1. место на окружном такмичењу из математике и 3. место на републичком такмичењу из математике;

7. разред: 1. место на општинском такмичењу из физике, 1. место на окружном такмичењу из физике, 1. место на републичком такмичењу из физике, 3. место на општинском такмичењу из математике, 1. место на окружном такмичењу из математике, 1. место на општинском такмичењу из хемије и 2. место на окружном такмичењу из хемије;

8. разред: 1. место на општинском такмичењу из математике, 1. место на општинском такмичењу из хемије, 2. место на општинском такмичењу из физике, 1. место на окружном такмичењу из физике, 1. место на републичком такмичењу из физике и остварио је пласман на Српску физичку олимпијаду. Са школским кошаркашким тимом освојио је 3. место на општинском спортском такмичењу из кошарке.

Спортске активности: активно је тренирао кошарку и рукомет.

На седници Наставничког већа, која је одржана 08. 06. 2016. године, за ђака генерације изабран је Игор Павловић, ученик 8/3.

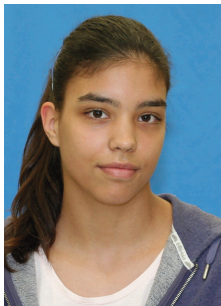
ЧЕСТИТАМО!

СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

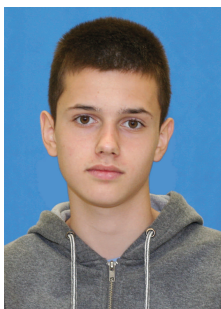
Владислава Рогуља, 8/1, у школу „Иван Горан Ковачић“ кренула је 2008. године. Активно се бави рукометом 7 година. Рукомет је почела да тренира у „Партизану“, а сада тренира у клубу РК „Београд“. Ове године је са клубом освојила златну медаљу на првенству Србије и неколико медаља на осталим такмичењима и турнирима.

Током школовања је учествовала на спортским општинским такмичењима из рукомета, одбојке, кошарке и фудбала. Ове године је као члан школске екипе освојила прво место у кошарци на општинском такмичењу и прво место у рукомету на општинском такмичењу.

Милица Пап, 8/2, рођена је 2002. године. Активно се бави рукометом, игра у РК „Београд“ на позицији централног бека. Миличина детаљна спортска биографија дата је у тексту који је описује као кандидата за ђака генерације.

Од самог почетка школовања укључена је у многа такмичења и спортске манифестације и освојила је многобројне медаље и дипломе. Само нека од њих су: треће место у рукомету на општинском такмичењу и прво место у кошарци на општинском такмичењу 2014. г.; прво место у кошарци на општинском такмичењу 2015. г.; сребрна медаља екипно шаховско првенство основних школа Звездаре, прво место у кошарци на општинском такмичењу и прво место у рукомету на општинском такмичењу 2016. г.

Марко Ђурић, 8/2, рођен је 2002. године. Од 6. године тренира фудбал, прво у школама фудбала „Викторија стар“ и „Атаканте“, а од 5. разреда у ОФК Београд. Игра на позицији левог штопера, а понекад и на позицији левог крила. Учествовао је на многобројним турнирима. Са клубом је освојио златну и сребрну медаљу на турниру у Мађарској 2012. и 2013. године, златну медаљу на 9. Светосавском турниру 2013. године, 1. место на Београдском купу 2014. и 2. место на Међународном фудбалском турниру у Старој Пазови 2015. У марту 2015. г. био је позван у селекцију репрезентације Србије.

Марко Ђурић био је члан свих школских екипа. Активно је учествовао као члан школског тима на спортским општинским такмичењима из рукомета, одбојке и фудбала.

Ми смо имали школу

Дошло је и то последње пролеће, та последња станица, дошао је крај стазе дуге осам година. Да ли се радовати, јер крећем у нове авантуре и откривам ново? Или, плакати, јер се растајем од људи који су учинили мој живот бољим и занимљивијим и који су ми донели осмех на лице? Стигло је и то време када треба да кажемо збогом мојих петнаест година, збогом моја школо.

Све ће се завршити за само неколико недеља. Од саме помисли на то засузе ми очи. Имали смо школу, имали смо све. Сећам се свега као да је јуче било. Та прва станица, први разред, први велики страх од непознатог, а онда постанемо овако блиски. Улазили смо у школско двориште, девојчице са сукњицама и кикицама, а дечаци са најслађим фризурицама. Кренули смо у пустоловину заједно, а сада ћемо је и заједно завршити. Чекали смо боравак, рекреативну, смишљали много игара и авантура. Били смо деца, а сада смо већ озбиљни тинејџери. Ко би рекао да ће време овако брзо проћи!? Ко би могао да заборави прву симпатију, прве најбоље другарице, али и прве препирке са њима? Ко би могао да заборави своје детињство?

А затим је дошла пета станица када смо се спојили и постали јачи од свега. Свака година је другачија и у сећању има посебно место. Наше дружење ништа не може да замени. Били су ту и успони и падови, и осмех и туга, и љубав и самоћа, али, пре свега, било је пријатељство. Били смо јаки једни за друге у свакој ситуацији, за прву петицу, прву јединицу, прву љубав... Све прво смо проживели заједно. Ова школа нас је учинила бољим и осам година проведених заједно неће бити заборављено. Ми нисмо имали школу, ми смо имали други дом. Било је ту и неслагања. Веома добро их се сећам. Ко ће последњи да одговара, ко ће шта да каже разредној као оправдање, ко ће... Све ћемо то оставити иза нас.

А сада је готово, свему је дошао крај. Стаза дуга осам година се завршава и свако ће кренути својим путем. Сви ћемо отићи на различите стране као побаци кликери. Ко зна шта ће бити за десет година? Да ли ћемо се опет срести и пожелети да свратимо у наш други дом, или је ово прво стварно збогом и за сва времена? На нама остаје да све памтимо и никад не заборавимо, да чувамо сећања једни на друге и да кажемо збогом моја генерацијо, збогом моја школо!

Милица Самарџија, 8/1

Свестрани Никола (интервју са Николом Илићем)

Никола Илић, ученик 8/2 одељења, дао је велики допринос, како школи, тако и целој генерацији, освојивши 3. место на републичком такмичењу из српског језика „Књижевна олимпијада”. Такмичење је одржано 15. маја у Сремским Карловцима. Никола је био учесник и других такмичења, као што су такмичење из српског језика и језичке културе, физике, географије, математике... Он није само добар такмичар, он је уједно и добар друг, добар спортиста, одличан ученик са примерним владањем. На њега су поносни његови наставници и другови из 8/2. Са Николом смо разговарали о такмичарским искуствима, оствареним резултатима и даљим плановима.

„Кораци“: Како си се одлучио за такмичење из књижевности „Књижевна олимпијада”?

Никола Илић: Одлучио сам се за ово такмичење зато што сам желео да се усавршим, а и знам да ће ми знање из књижевности користити у животу јер има пуно ствари које су у вези са личном и општом културом сваког човека. Знање из књижевности ми је потребно и за завршни испит и даље школовање у некој гимназији.

Како се спремаш за такмичења?

Током године редовно посећујем часове додатне наставе и континуирано учим, али пред само такмичење мало интензивније обнављам научено. Свему приступам озбиљно, са разумевањем, трудим се да не будем површан и не учим напамет.

Ко је заслужан за твој успех, сем тебе?

Првенствено желим да се захвалим наставници Мири Марковић јер ме је она прва подстакла да идем на такмичење из књижевности у седмом разреду, а касније сам почео да се интересујем и за друга такмичења из географије, физике, математике... Не бих стигао до републичког такмичења да није било удела наставнице Снежане Костић која ми је предавала српски језик у осмом разреду и припремала ме за такмичење.

У септембру си био у кампу за талентоване ђаке у Петници. Каква су ти искуства из тог кампа?

Камп је организован да би се деца упознала са правом науком и да би размењивали искуства. Тамо сам био 14 дана и упознао сам доста нових другара са којима се и данас виђам на такмичењима.

Шта планираш да упишеш и да ли планираш да наставиш да се такмичиш?

Највероватније ћу уписати гимназију и, наравно да ћу наставити да се такмичим, да надограђујем стечено знање и да стичем нова искуства.

Како си задовољан својим резултатима и шта би поручио ђацима који иду твојим стопама?

Задовољан сам, али увек може боље. Ђацима бих препоручио да се такмиче, да следе своје снове и да их остварују.

Евгенија Пипер, 8/2

Фестивал науке

Поводом обележавања 63. рођендана школе од 16. марта до 21. марта 2016. године одржано је више различитих активности (радионица „Сликање у једном потезу“, Фестивал науке, спортски дан, представљање страних језика...). Највише пажње у недељи прославе Дана школе привукао је Фестивал науке који је организован 18. марта. У камерној сали школе око „столова науке“ окупили су се наставници – организатори, ђаци – предавачи, посетиоци и сви који желе да нешто ново науче. Извођени су различити експерименти и одржана предавања из хемије, географије и биологије.

Наставница хемије Биљана Тадић је са ученицима презентovala огледе: црна мамба, хемијски коктел, дуга у чаши, магично млеко, слоновска паста, хармонија боја, рукавица која маше, новац који (не)гори... Наставница географије Јелена Поповић је са наставницом Весном Нинковић направила диораму света из доба јуре о коме су ученици седмог и осмог разреда предавали ученицима млађих и старијих разреда (више о томе читајте у рубрици географски путоказ). Са одушевљењем је посматрана вулканска ерупција, а наставница биологије Александра Јанковић Радић је са ученицима припремила филм и предавање о диносаурисима (више о томе читајте у рубрици млади биолози). На фестивалу су учествовали и најмлађи научници који су са наставницом Олгицом Вукадиновић представили најзанимљивије експерименте предмета руке у тесту.

„Погледај пажљиво око себе. Осврни се и удуби. У кап воде, грумен земље, зрак светлости, мушицу која лети. У распоред планета на јасном ноћном небу, семе које ниче, храну у фрижидеру, одраз у огледалу. Можеш гледати само својим очима, али можеш и кроз лупу, микроскоп и телескоп. Зарони у нове светове, јер чуда су свуда, само чекају да их откријеш!“ Зато и очекујемо да ће се Фестивал науке организовати и следеће године.

Наталија Стојановић и Вељко Ђуричић, 7/2

Сликање у једном потезу

Поводом Дана школе наставница ликовне културе Верица Ђурђевић организовала је креативну радионицу техником сликања из само једног потеза (one stroke painting).

То је техника декоративног сликања за коју није потребно сликарско предзнање или искуство. Верује се да ју је американка Дона Дјубери осмислила, а популарност је стекла када су је уметничке школе широко прихватиле као технику у свом свакодневном раду.

„One stroke painting“ у дословном преводу значи техника сликања у само једном потезу. Ради се на свим подлогама, на дрвету, металу, теракоти, зидовима, стаклу, керамици. Мотиви који се користе су углавном цветни, али су данас савремени материјали на бази воде (акрилне боје) учинили технику доступнијом и применљивијом, те се тако одабир тема за осликавање проширио и на пејзаже, животиње, мртву природу... Овом техником може брзо да се овлада јер су њени потези веома лаки.

На радионици су се окупили наставници и ученици 8. разреда. Наставница Верица Ђурђевић нас је упознала са основним корацима и сви смо схватили да је лако и веома занимљиво сликати, због посебног начина рада. Радиле смо акрилним бојама на папиру и најчешћи мотив је био цвеће, мада смо могли да изаберемо било који мотив. За мање од сат времена настала су мала уметничка дела.

Марија Раковић, 8/3

ОШ „Иван Горан Ковачић“ постала партнер **ORACLE** ACADEMY

Oracle је једна од најпознатијих светских компанија која се бави израдом софтвера и база података. Програмска решења ове компаније базирана су на рачунарским језицима JAVA и SQL. Са програмским језиком JAVA су се сусрели сви који сурфују интернетом. Наиме, највећи број аплета, односно интерактивних програмчића (игрица и анимација), који се покрећу приликом посете веб страницама, написани су на програмском језику JAVA. Овај модеран језик своју популарност дугује и једноставности учења. Осим аплета, савремени сајтови се не могу замислити без приказивања података из базе података као што је нпр. Е-дневник. За приступ подацима у бази користи се упитни језик SQL.

Наша школа, пратећи новине у области информатике и рачунарства, прикључила се у фебруару месецу мрежи образовних установа партнера Oracle Академије. Кроз овај програм, Oracle заинтересованим наставницима нуди онлајн курсеве из програмирања и управљања базама података. Након завршене обуке наставници ће својим ученицима, као ментори, омогућити приступ Oracle софтверу и комплетним онлајн основном и напредном курсу програмирања: Java Fundamentals и Java Programming. Ученици ће моћи да у свет програмирања закораче на занимљив начин и кроз оспособљавање за израду једноставнијих видео игара помоћу Greenfoot и Alice софтверских алата. Они који успешно заврше неку од ових обука добиће одговарајући Oracle сертификат. Обуке и сертификати су потпуно бесплатни.

На овај начин ОШ „Иван Горан Ковачић“ жели да подстакне своје ученике да што самосталније стичу знања и развијају вештине које ће им бити неопходне у будућности, независно од избора занимања. Више о овом програму можете прочитати на следећој адреси: <https://academy.oracle.com>.

Небојша Дабић, проф. технике и информатике

У сусрет избору занимања

Национална служба за запошљавање објавила је резултате истраживања по коме је једно од најплаћенијих занимања у Србији бити програмер. Последњих година све је више фирми које се баве израдом софтвера и које стално запошљавају нове програмере.

Наша школа сваке године, пратећи техничко-технолошке трендове, у оквиру програма професионалне оријентације ученика организује предавања и презентације из области информатике и рачунарства. Тако су ученицима осмог разреда своју школу представили наставници и бивши ђаци Рачунарске гимназије из Београда. Презентација је одржана 7. марта у камерној сали. Наши ђаци су имали прилику да сазнају новине из области информационо-комуникационих технологија, која су најтраженија занимања код нас и у свету, као и шта могу да науче у средњим школама које нуде могућност школовања у овој области.

Презентацији су присуствовале и наставнице ликовне културе Верица Ђурђевић, математике Ирена Пердих и информатике Милица Видергар.

Небојша Дабић, проф. технике и информатике

Међународни дан игре

Асоцијација Удружења младих педагога, коју чине Клуб студената педагогије из Београда, Удружење студената педагогије (ПедаГО) из Новог Сада и Омладински педагошки центар (ОПЦ) из Ниша, традиционално обележава Међународни дан игре 28. мај.

Ове године су позвали и нашу школу да се прикључи њиховој иницијативи желећи да заједно укажемо на важност игре. У нашој школи је Међународни дан игре обележен тако што су се ученици од I до IV разреда такмичили у надвлачењу конопца. Актив професора физичког васпитања је у сарадњи са осталим колегама на овај начин

подсетио ученике на радост игре, а нас педагоге на значај игре као педагошког средства. Управо кроз игру спајамо оно што знамо, учимо, осећамо и можемо.

Синиша Борковић, проф. физичког васпитања

Први успеси

Ученик наше школе Лука Топаловић, 3/2 је на градском такмичењу освојио прво место за најбољи ликовно-литерарни рад на конкурс у „Мој пријатељ ватрогасац“. Златна медаља и диплома су му уручене 13.1.2016. године на свечаној академији Ватрогасног савеза Београда. Честитамо!

Б.Т.

Мој пријатељ ватрогасац

Мој пријатељ ватрогасац зове се Јанко. Јанко има тегет униформу и жути шлем. Он воли да гаси пожаре.

Јанко има сопствени камион. Камион је толико велики да ми се понекад учини да сам у поређењу са њим мали мрав. Једном ме је водио у ватрогасну станицу. Тамо сам упознао његове другове Блажу и Милана. Прошао сам кроз паркинг ватрогасних камиона. Сваки је био посебан на свој начин. Звоно је било гласно. Био сам свестан да то није добар знак. Умирио ме је Јанко, који је рекао да је то пролазно. Тако је и било. Неколико камиона је отишло и неподношљиво звоно је престало. На путу до куће ме је пропитивао шта сам научио. А научио сам шта значи бити ватрогасац. За посао ватрогасца ти је потребна велика храброст. Када уђеш у пожар, нема враћања назад. Мораш да обавиш своју дужност, а та дужност јесте да спасиш људе који нису криви што су у опасности.

Мој друг постоји, али да бисмо га видели потребно је мало маште. Мало маште упознаће нас са великим срцем тог часног и пожртвованог човека.

Лука Топаловић, 3/2

Витезово пролеће

Поводом 14. Београдског фестивала писаца за децу „Витезово пролеће“, 15.5.2016. г. у Сава центру организован је фестивалски програм и свечана додела Витезових награда најталентованијим ученицима из Србије. Међу њима су се нашли и ученици наше школе. За ликовно стваралаштво књигом и дипломом награђени су: Леа Марић, 1/1, Лара Николић, 1/1, Николина Николић, 3/3 и Тодор Вукомановић, 3/3. Честитамо!

С.Н.

Посета „Дечјем културном центру“

Ученици одељења 5/1 и 5/4 21.01.2016. године посетили су „Дечји културни центар“ са психологом школе Наташом Јовановић, наставницом ТИО Невенком Стефановић и наставницом географије Тањом Станковић.

Циљ посете центру јесте тематско упознавање деце са другим културама учествовањем у забавно-едукативном програму „Куба – земља салсе“. Програм је водила мр Снежана Обрадовић, која је велики познавалац кубанске културе. Од ње смо чули низ занимљивости о географском положају, историји и култури ове јединствене земље.

Кроз квиз такмичарске категорије допунили смо своје знање о Куби и начину живота на њој. Победник наше школе у квизу била је ученица 5/4 Анастасија Станић.

На крају, сви смо заплесали салсу, као што је обичај на Куби.

Анастасија Станић, 5/4

ТАКМИЧЕЊА

СРПСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење

Српски језик и језичка култура:

Ања Рађеновић, 5/3, 2. место
Урош Полексих, 5/3, 2. место
Милица Самарџија, 8/1, 1. место
Никола Илић, 8/2, 3. место

Књижевна олимпијада:

Данило Даниловић, 7/2, 1. место
Теодора Тадић, 7/1, 1. место
Ива Гајић, 7/2, 2. место

Ивана Сандић, 8/3, 1. место

Милица Пап, 8/2, 2. место

Никола Илић, 8/2, 2. место

Градско такмичење

Српски језик и језичка култура:

Урош Полексих, 5/3, 2. место
Милица Самарџија, 8/1, 3. место

Књижевна олимпијада:

Данило Даниловић, 7/2, 2. место
Теодора Тадић, 7/1, 2. место

Ива Гајић, 7/2, 2. место

Ивана Сандић, 8/3, 2. место

Милица Пап, 8/2, 1. место

Никола Илић, 8/2, 2. место

Републичко такмичење

Књижевна олимпијада:

Никола Илић, 8/2, 3. место

Конкурс за најбољи часопис:

„Кораџи“, 2. место

МАТЕМАТИКА

Општинско такмичење

Јован Ковачевић, 3/1, 3. место
Миленко Вукшић, 3/1, 1. место
Ангелина Рајић, 4/1, 2. место
Филип Вујовић, 4/2, 1. место
Лука Мијаковац, 4/3, 1. место
Љубица Булатовић, 4/3, 3. место

Уна Нешић, 5/3, 3. место

Никола Бајић, 6/2, 3. место

Игор Павловић, 8/3, 1. место

Градско такмичење

Филип Вујовић, 4/2, 3. место

Лука Мијаковац, 4/3, 3. место

Републичко такмичење

„Мислиша“ - МД „Архимедес“

Лука Топаловић, 3/2, 3. место

ТИО

Општинско такмичење

Марија Милетић, 6/3, 3. место

МУЗИЧКА КУЛТУРА

Општинско такмичење

Љубица Булатовић, 4/3, 2. место
Андрија Лазић, 5/2, 1. место
Данило Трпковић, 5/2, 2. место
Милица Ђоковић, 5/4, 2. место
Анђела Ђоковић, 5/2, 2. место
Милица Живановић, 5/2, 2. место
Реља Живковић, 5/2, 3. место
Ивана Сандић, 8/3, 3. место

Градско такмичење

Андрија Лазић, 5/2, 1. место

ФИЗИКА

Општинско такмичење

Исидора Перовић, 6/1, 3. место
Реља Штиглић, 6/3, 3. место
Александар Јањић, 7/2, 1. место
Игор Павловић, 8/3, 2. место

Градско такмичење

Игор Павловић, 8/3, 1. место

Републичко такмичење

Игор Павловић, 8/3, 1. место

ИСТОРИЈА

Општинско такмичење

Никола Јовановић, 5/3, 3. место

ХЕМИЈА

Општинско такмичење

Теодора Тадић, 7/1, 3. место
Игор Павловић, 8/3, 1. место

ГЕОГРАФИЈА

Општинско такмичење

Теодора Тадић, 7/1, 3. место
Вељко Ђуричић, 7/2, 3. место
Алекса Стојанов, 7/1, 2. место
Никола Илић, 8/2, 2. место

Градско такмичење

Алекса Стојанов, 7/1, 3. место

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Општинско такмичење

Уна Крејић, 8/2, 3. место
Лола Брчин, 8/1, 3. место

Градско такмичење

Лола Брчин, 8/1, 2. место

ЛИКОВНА КУЛТУРА

Општинско такмичење

Нађа Милошевић, 5/1, 1. место
Луна Повреновић, 5/2, 3. место
Нађа Михајловић, 4/1, 2. место

БИОЛОГИЈА

Градско такмичење

Лука Вукосављевић, 5/1, 3. место
Уна Нешић, 5/3, 3. место
Матеја Зарић, 5/3, 3. место
Богосав Миленковић, 5/1, 2. место
Михајло Перовић, 6/1, 3. место
Војислав Адамовић, 7/2, 2. место
Александар Шћекић, 7/1, 3. место
Теодора Тадић, 7/1, 2. место

ЕКИПНА ТАКМИЧЕЊА ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Општинско такмичење

Рукомет, девојчице 7. и 8. разред, 1. место
Кошарка, девојчице 7. и 8. разред, 1. место
Кошарка, дечаци 5 и 6. разред, 3. место
Кошарка, дечаци 7. и 8. разред, 3. место

Градско такмичење

Рукомет, девојчице 7. и 8. разред, 3. место

БЕЗБЕДНОСТ У САОБРАЋАЈУ

Општинско такмичење

Одељење 3/3, 2. место

Моја омиљена животиња

Једна од мојих омиљених животиња је краљевска кобра. Дуга је око два метра, а најдужи примерак је дуг пет метара. Тело кобре је прекривено крљуштима. Ове змије су најпознатије по томе што могу да рашире врат као капуљачу.

Краљевска кобра је највећа змија отровница на свету. За њу је карактеристично да се храни другим змијама. Важе за најотровније змије, али ретко нападају људе. Оне су агресивне и брзе када нападају свој плен. Краљевске кобре живе у Азији и Африци.

Краљевске кобре волим зато што су моћне и снажне. Оне су веома лепе, нарочито ми се свиђају зато што могу да рашире свој врат.

Вукашин Срдић, 1/1

Принцеза Лилана

Принцеза Лилана,
Која је тако названа,
Живела је на двору,
Такозваном Елиндору.

Поред шуме Ларауне,
У чијем су мору пливале туне,
Лилана је у краљевству сестру имала,
И заједно са њом поклоне примала.

Занимљив живот води,
Принцеза Лилана,
Која је тако названа!

Марија Магдалена Милетић, 4/4

У подморници, на путу за Атлантиду

Облачила сам тешко ронилачко одело. Припремала сам се да напустим подморницу и, напослетку, истражим мистерије древног града Атлантиде.

Упркос упозорењима капетана Нема да ће ме, ако одем тамо, заробити сирене, нисам одустала. Тачније, неко време сам размишљала да ли превише ризикујем и да ли је боље да останем ту заувек и живим досадним животом. Али, као и увек, моја радозналост и жеља за авантуром су све надјачале.

Коначно сам изашла из подморнице и упутила се ка магичном граду. Оно што ме је највише занимало и што сам, по сваку цену, морала да откријем јесте где се налази златна књига у којој пише како је Атлантида потонула. Након дуге шетње опазила сам благи одсјај. То је био сиренин реп. Сакрила сам се иза оближњих стена и чекала. Док су светиљке злокобно сијале, шуњала сам се кроз тихи град и ушла у дворца. Шетала сам дугачким ходником гледајући око себе. Ту су биле слике

Атлантиде, али док је била на копну. На крају ходника била је постављена стаклена витрина. Отворила сам је и угледала златну књигу. Са нестрпљењем сам чекала овај моменат јако дуго.

Онда сам помислила: „Зашто открити велику тајну?“ Некада, тајне треба да остану тајне...

Милица Савић, 5/4

Заљубљени дечак

Ако ти црта срца на папиру,
ако уместо тебе чита лектиру,
ако никада не може да ти каже не,
заљубљен у тебе он је.

Ако ти се смеши кад те види,
ако му се твој цртеж баш увек свиди,
ако те, да седнеш поред њега, моли,
знај да те много воли.

Ако ти на врата стално куца,
ако за тобом стално јурца,
ако на тебе не повисује тон,
у тебе је заљубљен он.

Ако се прави важан пред тобом,
ако понекад прича сам са собом,
ако ти пише песме на папиру,
ако неће да те остави на миру...

У тебе је заљубљен он.

Тијана Јермић, 6/1

Са путовања

Некадашњи центар најјаче и највеће силе света Римског царства данас је једна од најтраженијих туристичких дестинација. Земља препознатљивог облика женске чизме, јасно је подељена на северни, индустријски развијенији, и јужни део.

Обилазак северног дела Италије започела сам доласком у Трст. На месту где се последња брда Динарских планина спуштају ка Падској низији, оивичен Јадранским, морем налази се град Трст, средиште истоименог округа и покрајине Фриули-Венеција-Ђулија. Они који су посетили Беч приметити ће да Трст више подсећа на тај град него на Венецију, а томе је допринела владавина Хабзбурговаца, када је Трст био „царска лука Хабзбуршке монархије“. Данас је Трст једна од најважнијих лука на северној обали Средоземља. Због таквог положаја Трст су насељавали бродовласници и трговци, па се тако од 18. века у Трст населио велики број Срба. Сведочанство о културном богатству види се у велелепним палатама Гопчевић, Трипковић и цркви Св. Спиридона које говоре о некадашњем утицају српске заједнице у Трсту.

После Трста, путовање сам наставила ка Падови и Верони, два бисера покрајине Венето. Падову краси главни Трг Прато дела Вале, елипсастог облика, оивичен воденим каналом преко кога се пружају два моста. У унутрашњем прстену трга налази се фонтана и 78 статуа историјских личности.

Град романтике и седиште радње Шекспирове драме „Ромео и Јулија“ је Верона. Тај романтичарски дух се највише осетио у дворишту куће Капулетијевих, испод балкона са ког се Јулија обраћала Ромеу. У историјском језгру града налази се арена из 1. века н.е. Данас се у њој одвијају све велике културне манифестације. На једном од тргова налази се статуа Дантеа Алигијерија, писца „Божанствене комедије“.

Слика коју ћу дуго памтити после овог путовања је прилазак Венецији, нестварни приказ који је израњао из мора. Реална слика пред мојим очима била је лепша од сна. Све оне познате куполе града на води, које сам до сада могла да видим на филмском платну или на разгледницама, на тренутак су могле да стану на длан моје руке. Приближавајући се обали, са једне стране израњала је Санта Марија дела Салуте, опевана у песми Лазе Костића, а са друге стране Базилика Св. Марка и торањ који се, пркосећи небу, поклања мору. Дуждева палата и мост уздаха, свака уска улица и мостови који су ме довели до моста Ријалто остављали су ме без даха. Распевани гондолијери, галебови и многобројни туристи су оно што посетиоце Венеције уверава да не сањају...

Софија Рајић, 6/1

У парку

Једног дана пре десет дана
 била сам у парку сама.
 Срела сам једну баку фину,
 што свира виолину.
 Имала је очи плаве
 и велику пунђу на врх главе.
 Био је ту и један деда,
 коса му је била сасвим седа.
 Лајала је куца бела,
 а била је баш дебела.
 Прође туда дечак плави,
 са шареном капом на глави.
 Птичице на грани стоје,
 а веверице жиреве броје.
 Голубови јуре мрвице хлеба,
 јер то је оно што им баш треба.
 Латикама нема мане,
 све су сунцем обасјане.
 У том већ и ноћ је пала,
 све из парка отерала.

Мила Петровић, 3/3

Пролеће

Краљица пролећа и даље пролази кроз тамне и магловите улице и посећује мале увеле баште. Када она туда прође, све процвета. Дрвеће свуче суво лишће и обуче најлепше зелене хаљине и стави најдрагоценији накит, цвеће поново пробуди успаване главице, птице изваде из гнезда наштимане гитаре и певају нам нежне песме.

Ливаде су поново процветале и показале нам пролећне слике у разним бојама радости. Сунце се више не крије и не боји да покаже своје златне зраке људима и животињама. У време зиме, сунце су заробили облаци и планине, сунце је било уплашено, није хтело да нам срце греје. Сада је заузело цело плаво пространо небо, показује и осветљава пролећне слике на пространим ливадама. Нажалост, наша осетљива краљица пролећа се расплаче, па киша пада данима, пада на пролећне слике. Цвећу првих пар дана киша прија, али кад се благо ромињање претвори у цепање грана и олују, цвеће се скупи и цела слика, одједном, поново је сива. Када краљица пролећа види шта је урадила, брзо се баци на посао и донесе нам воће. Пролеће тада благо залије цвеће, дрвећу поклони најлепше минђуше и помогне сунцу да се поново дигне у небо.

Тако све кружи, пролеће мења време, из часа у час појављују се боје и разнобојно цвеће, а после све бива сиво и хладно као снег, а затим се сунце поново рађа и греје све... Тако у круг. То чини пролеће занимљивим.

Нина Костић, 4/1

Прича једног старог бора

Природне лепоте југозападне Србије, мислим да бих најбоље могао описати ја, Стари или Свети бор, како ме у народу зову.

Живим на Каменој гори, планини у близини Пријепоља. Најстарији сам бор у Србији. Имам четристо година. Неми сам сведок свих догађања у свом крају. Волим људе. Постао сам и остао пријатељ са свима који су се испод моје крошње састајали, растајали, свађали, мирили, разговарали или се одмарали. Никада ми није досадно. Разне ствари се дешавају овде у мом крају. Чудно је то што су овде, на Каменој гори, људи баш дуговечни. Многи су доживели и стоту. Тајну њихове дуговечности знам само ја и никоме је нећу рећи, јер то онда више не би била тајна. Користан сам људима јер им од давнина дајем смолу коју они користе за лечење. Захвалан сам и времену и људима што ме до сада нису оскрnavили. Заузврат им пружам помоћ, хлад и место за одмор. Народ ме вома цени. Многи мисле да сам свето дрво.

То је моја животна прича. Надам се да ћу поживети још оволико година да бих могао да помажем људима и да уживам у прелепом погледу који се пружа са Камене горе.

Исидора Перовић, 6/1

Породица

Мама има пољубац што лечи,
тата има смирујуће речи.
Сестра има поглед који блажи,
а брат има загрљај што снажи.
Шта ја имам - богатство највеће,
много пажње, љубави и среће.
Пуно срце и осмех на лицу,
јер ја имам сјајну породицу.

Мама каже: „Злато моје,
очи су нам исте боје“.

А татин је главни штос
да ја имам његов нос.

„О, лепото бабина,
јуначино дедина!“

„Моја памет“, каже тетка
и све тако из почетка.

Видите из ове приче
сви би да на мене личе.

Мина Благојевић, 3/3

Круг традиције

У једном од најлепших београдских паркова, једна поред друге налазе се руска православна црква посвећена Св. Тројици и српски православни храм Св. Марка, београдска Грачаница. На празничном бдењу пред празник Цвети, за Врбицу, звона која звоне са различитих звоника звоне истом радошћу као и звончићи из дечјих руку. У свечаној гардероби, по обичају новој за ту прилику, деца у литији око цркве машу гранчицама врбе, палмама са нашег поднебља. Тада обе цркве изгледају као кошнице пуне вредних пчела. У једном тренутку, оба круга литије, и онај око руске и онај око српске цркве, стварају један заједнички, вечити круг...

Кроз историју постоји велика повезаност између руског и српског народа. Потичемо из исте групе народа, примили смо хришћанство од Византије, из Цариграда. Језик којим говоримо такође је пореклом словенски. Само један корак уназад нас води до заједничког претка, црквенословенског језика који се и данас користи као богослужбени језик у црквама. Поред ових сличности постоје и разлике у народној традицији, обичајима и култури, као да смо две сестре које се међусобно подржавају и допуњују, а свака је посебна на свој начин. Српски народ у целом православном свету има јединствено наслеђе - прослављање крсне славе, светитеља као заштитника породице и огњишта. Колико год да смо попримали културу и традицију народа који су нас освајали, нисмо се много удаљили од традиције словенских народа, а иста вероисповест нас је сједињавала.

Данас сви живимо у времену различитости и разилажења, а оно што нас спаја и сабира је круг православља. То је круг традиције и обичаја, вера у истински живот, где није битна народност већ вера у Бога, а Бог је један и Бог је љубав.

Софија Рајић, 6/1

Моја породица

Као плаво небо,
као звезде сјајне у ноћи,
од радости срце се шири,
срећа је кући доћи.

Тамо те чекају очи
љубави увек пуне.
Теку потоци речи,
као гитара струне.

Када те испуни туга,
ствари крену по злу,
не разумеш најбољег друга,
породица твоја је ту.

Божић, Ускрс, рођендани,...
Мала славља или велика!
Када око стола окупе се сви,
то је та најлепша слика!

Као гнездо топло
где птичица шири крила,
као планина висока,
толико је породица мила!

Александар Лелић, 3/3

Из Дисових писама

Албанија, Тирана, 21.12.1915.

Драга Милена,

Кренули смо. Тешко ми је зато што знам да ти остајеш са децом у Србији. Сама помисао на то ме баца у очај. Без вас не могу да замислим свој живот. Али, морамо да наставимо даље. Као што на почетку рекох, кренули смо на тежак пут преко Проклетија. Пут је мучан, али се надам да ћу преживети све ово и поново вам се вратити.

Твој Владислав

Грчка, Крф, 29.02.1916.

Драга Милена,

Пут је био тежак, али смо успели некако да се извучемо. Много људи је умрло. Ускоро треба да стигнемо на Крф. Да ли сте ви добро? Како је у Србији? Много ми недостајете. Све бих дао да сам сад са вама и да могу да чујем твој предиван глас и глас деце која се радосно играју у дворишту. Али, тога сада нема. Одвојени смо једни од других. Обећавам да ћу преживети овај рат и овај сурови пут. Обећавам да ћу вам се поново вратити и да ће све бити као пре.

Заувек, Владислав

Грчка, Крф, 07.05.1916.

Драга Милена,

За три дана се укрцавамо на брод за Француску. За ових пар месеци, колико смо били овде, успео сам да ти напишем једну песму. Њен наслов је „Међу својима“. Желим да знаш да нисам заборавио на вас и своје обећање које сам вам дао. Стално мислим на тренутке које смо провели заједно. После опела погинулој браћи у плавој гробници, утонуо сам у дубоке мисли о томе шта би било да се то није десило нама, да се десило некој другој држави, а не Србији. Онда бисмо ми остали заједно. Били бисмо срећни, а сад сваки храбри јунак може да погине и да потоне у плаву гробницу. Да заувек остави своју породицу саму...

Владислав

Наталија Стојановић, 7/2

Из Дисовог дневника

27. новембар 1915.

Пуно је прошло од дана када сам писао песме које нису биле намењене мојој жени. Прошле су четири године а, ја (Dis), као и други Срби, учествујем у Великом рату и прелазим Проклетије.

Напокон смо стигли на Крф где сам се поздравио са војницима моје чете јер идем у Француску.

4. фебруар 1916.

Чудна је ова велика земља, Француска. Да није Француза, ми бисмо већ били поражени. Како се шире гласине, чујем да се Србија снажно бори, а да је Франше д'Епере послао велику и силну војску у моју домовину. Једва чекам да се упутим ка Крфу и да се са ратним друговима поносно вратим у моје родно Заблаће и у моју Шумадију.

8. март 1916.

Јутрос ми се у сну јавила жена. Рекла ми је да су она и наша деца добро и да су здрави. Послао сам јој 12 писама и ни на једно није одговорила. Сада јој пишем 13. писмо које је, вероватно, последње из Француске. Волео бих да сам међу својима, код моја два цвета из четири рата и моје звезде у чијим грудима срце куца као душа светиње.

1. мај 1917.

Данас лађа из Француске, у којој сам и ја, креће назад на Крф. У Србији се већ људи осећају слободно и победа над Хабзбурзима је присутна.

15. мај 1917.

Још два дана је остало до поновног сусрета са Србима. Лепа је ноћ изнад Средоземља и са брода видим, никад сјајнију, звезду Северњачу. Надам се да ћу поново да је угледам и на небу моје домовине...

Вељко Ђуричић, 7/2

Били су достојни тренутка у који их је живот ставио

Оштре врхове завејаних планина, бескрајно белило и сивило заменио је тихи ветар, мирис мора и зеленило борова на острву пред нама. Још увек се сећам бола, страха и туге. Сви ружни тренуци још увек су ту. Али, у мени се, одједном, буде срећа и нада, жеља да наставим даље. (24. јун 1915)

Гладни и исцрпљени, још увек чекамо француске бродове који треба да нас превезу до острва Крф и Видо. На Видо ће отићи тешко болесни и рањени војници. Храмљем због метка у левој ноzi и носим болесног друга. Вероватно ћемо се овде растати. (25. јун 1915)

Коначно лежим у сувој и топлој постељи. Опорављам се од повреда. На сигурном сам, али немир и брига још увек су ту. Шта ли се десило са онима који су остали иза мене?

Боси и промрзли повлачили смо се више од два месеца. Зима је постајала све хладнија и оштрија. Како бисмо се барем мало угрејали, умотавали смо и руке и ноге у животињску кожу и завоје. Дешавало се да данима ништа не једемо. Стално сам гледао како људи остају иза мене и умиру. Ретки становници на које смо наилазили питали су се ко смо ми. Говорили су нам да српска војска више не постоји. Ми смо њени остаци који ће, такође, наћи смрт у суровим пределима албанских и црногорских планина. Сви су корачали размишљајући шта ће се десити и да ли ћемо преживети. Дешавало се да губимо наду. А онда бисмо се сетили зашто ово радимо. Ми још увек бранимо Србију и ово није предаја, нити бекство. Стално сам говорио себи да ово није крај. (27. јун 1915)

Седим на обали мора и видим како односе моју браћу која су изгубила ову последњу битку. Гледам галије како пролазе и казујем :„Стојте, галије царске! Ту лежи сада гробље храбрих, лежи брат до брата, прометеји наде, апостоли јада“. Прошли су месеци, а ја чекам дан када ћу се поново борити за вољену Србију. Чекам дан када ћу моћи поново да браним своју отаџбину.

Иако су војничке ране зарасле, ране на души тешко пролазе. Да ли ће икада проћи? Да, зато што смо све ово преживели због љубави и оданости! Да, зато што смо достојни тренутка у који нас је живот ставио! (2. септембар 1915)

Милица Миљковић, 7/2

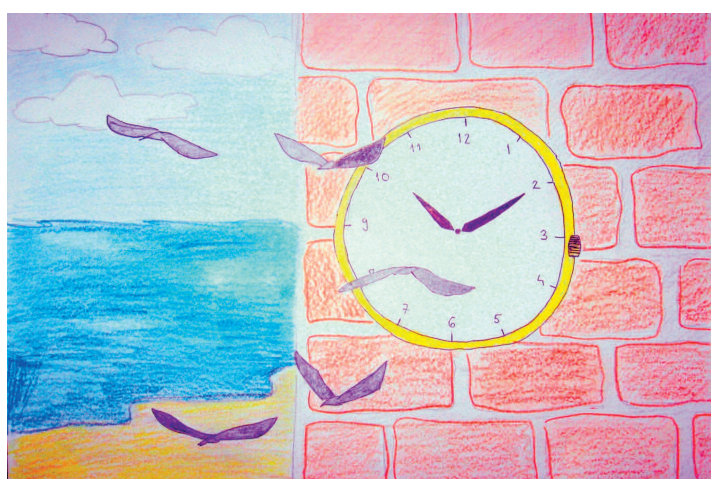
Љубав је сусрет најлепши на свету

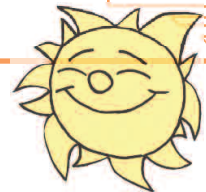
Волела сам Вас, искрено, нежно. Ви сте били моја највећа инспирација, извор моје снаге и главни разлог да се борим.

Тешила Вас када сте били тужни, веровала у Вас када ни Ви сами нисте веровали у себе. Опраштала сам неопростиво. Волела сам Вас толико да нисам мислила главом, већ једино срцем. Ви сте били моја прва мисао када се пробудим и последња док тонем у сан. Када бих се сетила Вас, осетила бих да свемир дрхти, а када бих Вас видела, цео свет би се зауставио. У том тренутку изгубила бих се у Вашим очима. Ваш осмех постајао је још шири, коса још бујнија, очи плавлје. Стрпљиво, са смешком на лицу, слушала сам сваку Вашу причу, иако сам их чула више пута. Али, најважније јесте да сте ме научили шта је љубав и како да волим.

Када сте отишли, моје срце се поломило, моја нада се изгубила. Све моје слутње и страхови су се обистинили. Знајте да ћете увек имати посебно место у мом срцу. Нек да Бог да Вас тако друга воли!

Милица Антић, 7/2

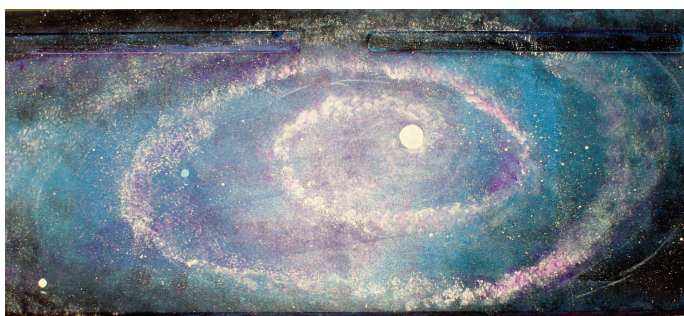
Идеје остварене у пракси

У кабинету за географију и историју се протеклог месеца дешавао прави препород. Старе, ољуштене и избледеле клупе почеле су да добијају нови изглед. Постале су дивна уметничка дела.

како је некада изгледала учионица

Кабинет је бљеснуо у новом светлу јер географски мотиви имају универзални, ванвременски значај. Тако се једна лепа идеја претворила у дело на задовољство сваког ученика који у кабинет уђе јер се осећа као у галерији слика. Садашње и будуће генерације моћи ће да уживају у прелепом амбијенту. Идејни вођа и организатор је била наставница Јелена Поповић, „уметнички директор“ наставница Весна Нинковић, а ученици осмог разреда били су реализатори уметничких замисли и помоћници задужени за дивну атмосферу током рада.

Свако од њих дао је свој допринос улепшавању кабинета и ево шта су нам рекли о томе.

„Кораци“: Како сте задовољни вашим учешћем у овој акцији?

Ученици: Презадовољни смо. Екипа је била одлична. Имали смо уметничку слободу и неограничено време за израду радова. Слушали смо упутства, упознали рад са акрилним бојама, мало се умазали, али смо успели све да урадимо. Лепо смо се дружили и све је испало боље него што смо могли и замислити.

Како сте дошли на овакву идеју?

Наставница Јелена Поповић: Желела сам да реконструишем столове који су били оштећени и да заједничким идејама унапредимо простор

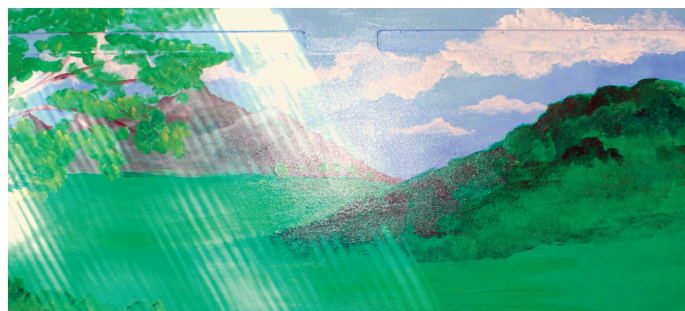
географским и историјским мотивима.

Да ли сте постигли оно што сте замислили?

Постигли смо оно што смо имали у плану. Баци су уживали и успели смо у свему што смо планирали.

Да ли сте задовољни крајњим резултатима?

Апсолутно сам задовољна резултатом и атмосфером у кабинету. Многи мотиви су уједно и наставна средства из којих се може учити.

Како сте Ви задовољни крајњим резултатима и да ли сте уживали у овој акцији?

Наставница Весна Нинковић:

Презадовољна сам јер су деца задовољна. Био је то озбиљан подухват. Уз ентузијазам и креативни дух који нас је носио све смо брзо завршили. Најлепше утрошене две недеље. Уживала сам шалећи се у дивној атмосфери и уз добру музику. Сликање за мене није посао, већ ужитак, па смо све завршили на опште задовољство.

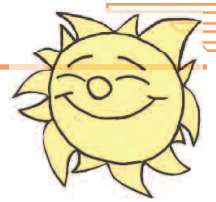
Већи део клупа сте Ви осликали. Кога бисте поменули као сараднике?

Дефинитивно треба поменути све оне који су имали стрпљења и воље да се упусте у ову авантуру. Михајло Гајић, Никола Андрејић, Филип Бијељић, Ђорђе Рашић, Никита Шмигић, Андрија Павићевић, Страхиња Дардић, Марко Богдановић, Василије Гачевић и Мила Милош, Ивана Сандић... могу да се поносе што су били део овако лепе и корисне акције.

Вредност изврсне идеје мери се њеним остварењем у пракси.

Евгенија Пипер, 8/2

Фестивал науке

Наша Земља је пре 5 милијарди година била само облак прашине и гаса који се вртео у васиони. Обликовала се пре око 4,6 милијарди година. Новоформирана Земља је постала сфера од истопљених стена када су гвожђе и никал пропали формирајући Земљино језгро. Земљина кора је почела да се формира пре око 4 милијарде година.

Током геолошке историје догодиле су се велике промене на Земљиној кори. Читава историја развитка Земљине коре подељена је на четири раздобља / четири ере или доба / и то:

- **прекамбрија или прастаро доба** које је почело пре 4,5 милијарди година, а завршило се пре 600 милиона година; - **палеозоик или ера старог живота** која је почела пре 600 милиона година и трајала око 375 милиона година; - **мезозоик или ера средњег живота** која је почела пре 225 милиона година и трајала око 155 милиона година; - **кенозоик или ера новог живота** која је почела пре око 70 милиона година и још непрекидно траје.

Свака од наведених ера има своје специфичности које се огледају у рељефу, живом свету, клими.

Када посматрамо Земљину кору, потребно је пре свега поменути унутрашње силе Земље. Унутрашње силе Земље су сила Земљине теже (гравитација) и Земљина унутрашња топлота. Деловањем унутрашњих сила настају тектонски покрети.

Земљина кора није јединствена целина, већ је састављена од литосферних плоча које леже на тестасто-течној магми. Кретање магме доводи по кретања литосферних плоча, због чега је Земљина површина током времена мењала свој изглед. Данас имамо 6 великих плоча: америчку, афричку, индоаустралијску, антарктичку, пацифичку и евроазијску.

Копнени блокови се и даље раздвајају и

спајају. У сусрету плоча настају планине, а због раздавања појављују се океани и вулкани. Клизање једне плоче испод друге изазива земљотресе и доводи до стварања вулкана.

Посматрано кроз ере:

*у прастаром добу постоји један суперконтинент Пангеа и у овој ери створене су најстарије стене у литосфери које представљају основу свим каснијим стенама;

*у палеозоику на Земљиној кори стварају се наслаге седиментних, еруптивних (магматских) и метаморфних стена. Континент се раздваја, односно на северној полулопти се ствара тзв. Канадски – Балтички и Сибирски штит који се међусобно спајају и чине Лауразију. На јужној полулопти се ствара континент Гондвана. Ова два континента раздваја океан Тетис.

Током Палеозоика на Земљиној кори су се дешавали снажни покрети који су проузроковали стварање старих планина у Енглеској и Шкотској, Скандинавских планина, Шварцвалда, Урала и Алтаја у Азији, Алигена у Северној Америци, тј. стварање громадних планина;

*у мезозоик ери настаје комадање Гондване, па се на јужној полулопти образују два копна: бразилско-афричко и аустралијско-индо-мадагаскарско. На северној полулопти долази до формирања басена Атланског океана и одвајања Северне Америке од Европе и образовања два копна: Северно-Атланског и Сино-Сибирског;

*у кенозоик ери континенти и океани добијају свој данашњи облик. Стварају се највише планине на Земљи: Алпи, Хималаји, Кордиљери, Анди, Пиринеји, Динариди, Карпати, тј. веначне планине.

Када би Кристифор Колумбо данас поновио свој пут, морао би да пређе 15 метара више него 1492. године. Европа и Северна Америка се удаљавају 3 цм годишње.

Александар Јањић, 7/2

Представа за причу

Обична српска соба (ћилим, па рам за једну „слику“), просторија у којој „наш човек“ најдуже живи, скромна, функционална сценографија, без сувишних детаља. У Живкиној кући оскудица. Живка, маестрални Горан Јевтић, чека срећу с неба, али никако да је дочека. Син Рака, изубијан и сав у фластерима, секира је колико и муж, државни чиновник, који не уме да се „снађе“, окористи. „Тешко је данас“, вели Нушић, а Живка потврђује. Публика, па и они који не знају Нушићев текст, знају ову реченицу, а и друге, које као да важе за сва времена и поколења. Прича о успону и паду, лицемерју, корупцији. Препознатљиво?

Редитељка Татјана Мандић Ригонат и глумци успели су да направе представу која се неће гледати само данас. Представу о лудилу власти, потреби и тежњи да се изађе из тесне коже, да се буде неко и нешто. Нушићева комедија универзалне тематике, а потпуно осавремењена (препознали смо алузије на неке актуелне политичаре), узбудљива је, динамична, трагикомична. „Госпођа министарка“ је стање свести, нема пол (и мушко је и женско својство), травестија. Прерушавање је својство позоришне игре, али игре прерушавања одлика су и политичког живота, стварања пожељних „имица“ на сцени борбе за власт и моћ. Прерушавају се и људи и идеје.

Некада су у позоришту све улоге играли мушкарци јер је било друштвено неприхватљиво да жене глуме. Ту позоришну праксу данас смо могли да видимо на сцени. Поред Горана Јевтића, све женске улоге глумили су мушкарци, а скоро све мушке жене. Тако је Рака била Катарина Марковић, а запажене улоге остварили су и Ненад Ненадовић као Риста, почасни конзул Никарагуе, Власта Велисављевић као ујка Васа, а наш некадашњи ђак Дарко Ивић био је Јова Поп-Арсин.

По речима редитељке, као рам за представу послужила је песма Јована Јовановића Змаја „Српска политика“:

„Где је српска политика? Је л’ кувана ил’ је пресна? Је л’ скромна ил’ је бесна? Је л’ жедна ил’ је гладна? Или игра или свира? Ил’ се мало рестаурира? Ил’ издише ил’ се рађа? Ил’ јој каква баба врача? Или пузи или седи? Ил’ се смеје ил’ се једи? Је л’ у двору богатоме? Ил’ у гнезду враниноме? Има л’ цуцлу или звечку? Ил’ је гдегод у запећку? Је л’ у служби ил’ у миру? Ил’ у каквом манастиру?“ „Време у којем живим позвало ме је да га мислим кроз Нушића, кроз његово љуто духовито комедиографско перо. Његови ликови нису безазлени, и кад им се смејем, ја их се и плашим. Одавно су се размилели свуда око мене, скројили друштво по сопственој мери, па се они данас нама смеју“.

Милица Самарџија, 8/1

ЈОВАН СТЕРИЈА ПОПОВИЋ (1806-1856)

Јован Стерија Поповић рођен је у Вршцу 13. јануара 1806. године, а умро је у Вршцу 10. марта 1856. године. Био је један од водећих интелектуалаца свог времена. Учествовао је у оснивању Друштва српске словесности, Народног музеја, позоришта; радио као професор природног права на Лицеју и као начелник Министарства просвете. У историји српске књижевности остаће запамћен као творац оригиналне српске драме. Драма је у српској књижевности омеђена његовим делом, постоји драма пре и драма после Стерије.

Стерија је писац који припада епохи сентиментализма, класицизма и предромантизма. Био је романописац, комедиограф, трагичар, песник, критичар, школски писац, а бавио се и филолошким питањима. Узори су му били Доситеј, Видаковић, Рајић, Орфелин, Стерн, Виланд, Сервантес, Шекспир и Молијер.

У књижевном раду Јована Стерије Поповића издвајају се четири периода:

1. Ђачки (1825-1830) – од прве објављене књиге до прве комедије: историјски спев „Слези Болгарији“ (1825), трагедије: „Светислав и Милева“ (1827), „Милош Обилић“ (1828) и „Наод Симеон или несретно супружество“ (1830), роман „Бој на Косову или Милан Топлица и Зораида“ (1828);

2. Први вршачки: - од повратка са студија у Вршац до одласка у Србију: комедије: „Лажа и паралажа“ (1830), „Тврдица“ (1837), „Покондирена тиква“ (1838), „Зла жена“ (1838), роман „Роман без романа“ (1838);

3. Београдски (1840-1848): историјске трагедије: „Смрт Стефана Дечанског“ (1841), „Владислав“ (1842), „Сан Марка Краљевића“ (1847), шаливи комади „Превара за превару“, „Судбина једног разума“;

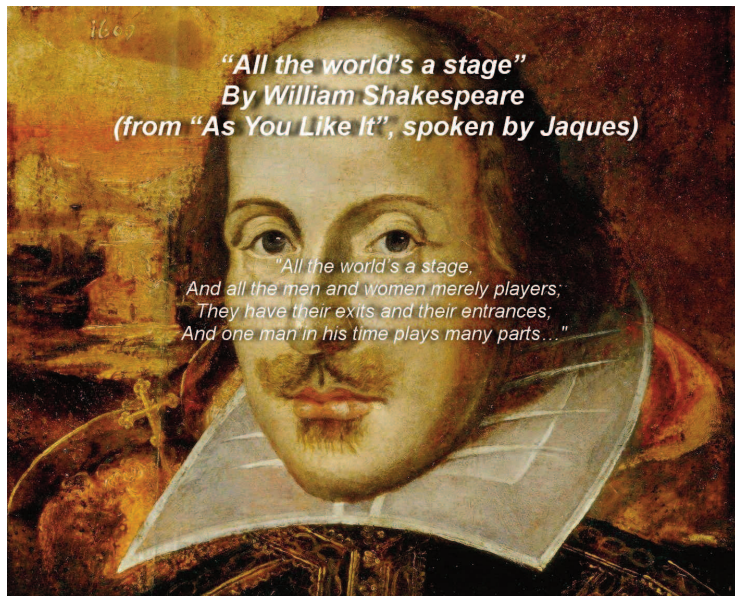
4. Други вршачки (од 1848. до смрти): комедије: „Београд некад и сад“ (1853), „Родољупци“ (у рукопису), збирка песама „Даворје“ (1854).

Иако је у критици свог доба боље прошао са *жалосним* него с *веселим позорјима*, Стерија је рано схватио да му комедија највише одговара. У програмском чланку „О театру и театарским делима“ (1852) истиче да треба створити оригиналну српску драму. „Театар је лек за болести моралне, моје је лечити род“. Театар је „школа где се људи уче“, „у шали казана истина више него сува материја дејствује“, а човек се најлакше да поправити „кад се сам својим будалаштинама смејати почне“ – Стеријина су дидактичка и просветитељска схватања позоришта и драме.

Ове године обележава се двеста десет година од рођења и сто шездесет година од смрти Јована Стерије Поповића. У његову част основано је 1956. г. Стеријино позорје, стални фестивал националне драме и позоришта такмичарског карактера. Стерија је помогао да се успостави и одомаћи и театар. Он и данас помаже да се позориште одржи. Ове године Стеријину награду за режију добио је Андраш Урбан за представу „Родољупци“ Јована Стерије Поповића у извођењу Народног позоришта из Београда. Стеријино позорје показује да Стерија још увек није сишао са сцене и да још увек може да нас лечи.

Милица Миљковић, 7/2

The 400th anniversary of Shakespeare's death

WILLIAM SHAKESPEARE

(1564-1616)

William Shakespeare was an English poet, playwright and actor, widely regarded as one of the greatest writers.

He wrote 38 plays and all of them have been translated into every living language and they are performed more often than those of any other playwright.

Aleksandra Davinić, 7/1

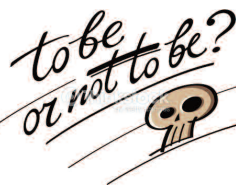
Hamlet by W. Shakespeare

This drama is about the downfall of king's family because of hatred, selfishness and betrayal which pushed one family and the country to the end of their existence. The Tragedy Of Hamlet, Prince of Denmark is a tragedy written by William Shakespeare.

There are many interpretations about Hamlet's behavior.

Hamlet is jealous of his father. He is more hurt because his mother married his uncle, than that his uncle killed his father.

The most widespread interpretation is Hamlet's indecisiveness. Hamlet is paralyzed because of too

much thinking. Since he doesn't want to hurt his mother he slows down his work which makes situation even worse.

For Hamlet there isn't the right time to do something. He thinks when he needs to do something (back at graveyard in Denmark), and he does things when he doesn't

have to (killing Polonius).

Hamlet is like a nightmare guy. He gets out of a nightmare and he is weak and he can't do anything about it. He is in a constant conflict with himself. Hamlet asks: "To be or not to be?", "Live or die?", "Kill or forgive?"... Hamlet dies because he fights against himself.

Mihajlo Marković, 7/1

Romeo and Juliet by W. Shakespeare

One of Shakespeare's most popular and most frequently performed play is *Romeo and Juliet*.

It's a romantic tragedy written about two young star-crossed lovers. It's a story about adolescence, love, and death. Revenge, love, and a secret marriage force the young lovers to grow up quickly, and fate causes them to commit suicide in despair. This story takes place in Verona, Italy, where Montague and Capulet families, who have hated one another for a long time, fight.

Romeo is peaceful and more interested in love than in fighting. He is in love with Juliet, a girl who he meets at the Capulets' party. She is the daughter of his family's enemy so their love is forbidden. Every night Romeo comes to her bedroom window to speak to her. She is in love with him, too. One day they decide to get married and they go to Friar Lawrence who agrees to marry them, hoping that their marriage will bring the families together. After their marriage, Romeo has to leave Verona and Juliet has another problem, her father

still wants her to marry Count Paris. She goes to Friar Lawrence and asks him for help. He gives her a special potion and it puts her to sleep, but when Romeo comes back he thinks she's dead. Romeo is so desperate so he kills himself and when Juliet wakes up she is so sad and she kills herself, too.

There is one good thing that comes out of Romeo and Juliet's deaths. When the Montagues and the Capulets find out what happened to their children they agree to end the years of fighting. The Prince of Verona hopes that the story of Romeo and Juliet will help to keep Verona a peaceful place.

Aleksandra Davinić, 7/1

SHAKESPEARE ON LOVE

- “I do love thee, and when I love thee not, chaos is come again”
Othello
= Things go wrong when I stop loving you
“You have witchcraft in your lips” Henry V
= You’re a good kisser
“Love is like a child that longs for everything it comes by” The
Two Gentleman of Verona
= Love is like a greedy child
“Parting is such sweet sorrow” Romeo & Juliet
= It’s hard to say goodbye
“I would not wish any companion in the world but you” The
Tempest
= You’re the only one for me
“The course of true love never did run smooth” A Midsummer
Night’s Dream
= Love is a rollercoaster

Photographer

Dull yellow
A shade mix of ocher toned leaves
And sound of happiness
Filled with sunshine
That was the color of her eyes
Dark violet
The color galaxies
Mixed with sweet plums
And taste of grapes
That was the color of her imagination
Light pink
Mixture of soft sunset
And pale cherry flowers
That was the color of her thin lips
Always smiling
Behind the viewfinder.
Aleksandra Davinić, 7/1

Hippo Competition

Hippo Competition is a competition for all students age 10-19 from Italy, Slovenia, Bosnia, Croatia, Serbia, Bulgaria, Albania, Macedonia and Montenegro.

It is organized and run by volunteers, including the organizers themselves as well as a high number of teachers from the participating schools. The main goal of the competition is to connect students from different countries and different cultures, and to bring them together and make them all part of something big. Through the competition the students get familiar with

internationally recognized exams in English. The tests used in the preliminary round of the competition are original reading and listening tests.

There were a lot of strong candidates from all around Serbia, and some of our students passed the preliminary round and qualified for the regional semi-final round of the International HIPPO Competition. The students who qualified are Aleksandra Davinić, 7/1, Melina Mikić Božanić, 6/2, Luna Povrenović, 5/2 and Jelena Maksimović, 5/2.

Congratulations!

Aleksandra Davinić, 7/1

“Long ago and far away“...

Once upon a time, in a land far, far away, there lived a young man with ripped clothes and a hunger for adventure. The name of this young man was Reese, but everyone in his town called him “The Lonely Orphan“. He got the nickname after his parents were eaten by a pack of wolves. He was only five, but he knew how to take care of himself.

One day, when Reese was trying to cook himself a rabbit for dinner, a wizard appeared in front of him, wearing a long, dark robe with a hood covering most of his face. In one hand he carried a wooden wand that shed a small light on his crooked smile.

“Hello, young man”, the wizard spoke. “I have a favour to ask“. Reese jumped back and spoke hesitantly.

“What is it? What do you want?“ The wizard’s crooked smile twitched into a grin as he grabbed the boy’s hand. Reese tried to free himself from the wizard’s grip, but failed miserably. When he opened his eyes, there was nothing but three doors standing in front of him.

“Choose one“, the wizard stated simply.
“What is behind them?!“ he asked loudly.
“Behind the red door, lies riches beyond your wildest dreams“. The boy’s eyes widened.

“Behind the blue one, lies a beautiful woman waiting for a prince and behind the last one“, he pointed at the single wooden door, “lies wisdom“, he explained.

Without thinking, Reese opened the wooden door. It was a dark room, much like the one he was in moments ago. A hand-carved chest sat in the center of the room, made from what seemed like oak. He opened it and found a letter inside. Written in bold, black letters said :“Very original story, Nevena...“ Ah, yes, how wise the letter was.

Nevena Tomić, 8/1

У боравку

Идем у први разред. После часова једва чекамо да почне боравак. У боравку радимо домаћи, играмо се у дворишту, ако не пада киша, и лепо се дружимо. Наставнице Весна и Драгана нам помажу кад нам нешто није јасно и уче нас да прво завршимо обавезе, а после све остало. Са Драганом смо озбиљни, а са Весном се увек смејемо. Она је наша Веца. Са њом се, кад завршимо све, шалимо и учи нас да правимо разне ствари. Она каже да будемо креативни. Играмо се и време нам брзо прође. Наставница нам каже да је важно да будемо срећни. Некада је и наљутимо и тада је опасна, али није дуго. Брзо се одљути.

Учимо како да не бацамо ствари и да рециклирамо. Од старих флаша смо правили дворце за виле и вештице. Све може да се направи кад имамо машту. Највише се играм са Кристином Михајловић, али и са осталом децом.

У боравку је баш лепо и није нам тешко што смо дуго у школи. И у другом разреду ћу ићи у боравак.

Лара Николић, 1/1

Ускршњи базар

Већ више од десет година у нашој школи се организује продајна изложба веселих украса за Ускрс. Предивне корпице, шарена јаја и нежне зеке су нашле свој пут до ручица срећне деце и украсиле њихове домове за тај предивни празник.

В.Н.

Чаролија рециклаже

Одувек ме фасцинира када видим необичну употребу разних материјала које бисмо иначе бацили као непотребну амбалажу.

Потребно је само мало воље и креативности да направимо нешто од картонских кутија, пластичних флаша, покидане бижутерије, ролни од убруса, поломљених играчака... Поновном употребом смањујемо отпад и мање празнимо новчаник.

Развијати код деце жељу да својим рукама направе играчке које нико нема, а да нас то не кошта пуно, веома је занимљив процес. У групи боравка 1/1 негујемо свест о томе да скоро све што бисмо бацили, можемо поново искористити. Пластичне флашице и чаше од сокова више не бацамо јер од њих правимо дворце и све што можемо да измаштамо. Временом, деца сама осмисле како би који предмет могли поново да употребе и лепо се забаве.

Задовољство креативним стварањем се види на њиховим лицима док пажљиво претварају отпад у куће из бајки.

Наставница Весна Нинковић

свет из доба јуре за Фестивал науке у школи

прваци на Фестивалу науке одушевљени вулканима и диносаурусима

Фестивал науке

Гмизавци су одиграли изузетно значајно улогу у историји развоја животињског света који је у потпуности изашао на копно.

Изумрли гмизавци:

Изумрли гмизавци су били веома разноврсни, прилагођени свим животним просторима: на копну (диносауруси); у води (ихтиосауруси); у ваздуху (птеросауруси).

Диносауруси се могу поделити у 4 велике групе: тираносауруси, игуанодони, стегосауруси, сауроподи. Тираносауруси су били високи 6 метара, дуги 15 и били су тешки 6-7 тона. Отисци стопала су им били дуги 60 центиметара, док су им руке биле знатно мање, са само 2 прста. Игуанодони су били дуги и до 10 метара, масе преко 5 тона. Имали су уста налик кљуну којим су жвакали лишће. Нису имали палчеве, већ су имали две кости којима би се бранили од месоједа који су их нападали. Стегосауруси су били високи 4 метара, а дуги 9. Тело им је било прекривено крљуштима. Дуж повијених леђа имали су два реда троугластих плоча. Занимљиво је то што им је мозак био величине ораха. Сауроподи су били биљоједи тешки 30 тона, а половину њихове тежине чинио је реп. Најпознатији су по свом изузетно дугом врату.

Ихтиосауруси су веома брзи пливачи са хидродинамичним телом и рађали су живе бебе. Главни представници ове групе су еласмосауруси (подсећали су на чудовиште из Лох Нес), кроносаурус (преци крокодила) и архелони (преци корњача).

Птеросауруси су били први летећи гмизавци. Имали су шупље кости, што је олакшавало летење. Распон крила им је достигао дужину и до 8 метара. Живели су на литицама и на високом дрвећу.

Војислав Адамовић, 7/2

Pluća nepušača   Pluća pušača

MLADI I CIGARETE

Svako dana preko mladih od osamnaest prvu cigaretu i čak polovina aktivni pušač. Jedna od velikih da prestanu sa pušenjem kada god oni to požele.

šest hiljada osoba godina zapali svoju njih vremenom postaje zabluda pušača je da mogu

Na žalost, činjenice govore da je, jednom kada se ova navika učvrsti, ostavljanje cigareta mučan i retko uspešan proces. Čak i kod onih koji puše do četiri cigareta dnevno verovatnoća razvijanja zavisnosti je 90%. Najrizičnija grupa za usvajanje ove štetne navike jesu mladi između 18 o 24 godina. Zbog toga je njima i potrebno posvetiti posebnu pažnju.

U kasnijim godinama, sa sve dužim pušačkim stažom, ostavljanje pušenja postaje sve teže. da se posegne za sredstvom zavisnosti. Roditelji će se često žaliti da je njihov uticaj u doba adolescencije preslab da bi mogli uticati na odluke njihove dece.

ANDREA PRALICA VII-3

Огњена Марија

У малоазијском граду Антиохији крајем трећег века, у кући угледних многобожачких родитеља, родила се Света Марина, у народу познатија као Огњена Марија. Већ са дванаест година поверовала је у Христа и постала хришћанка. Страдала је пролазећи кроз огањ и воду као шеснаестогодишња девојка за време владавине окрутног прогонитеља хришћанства цара Диоклецијана.

Огњена Марија се слави 30. јула по новом, односно 17. јула по старом календару. Иако у црквеном календару овај празник није обележен црвеним словом, у народу је веома поштован, посебно међу женама. На тај дан, када због велике врућине гори све, не раде се никакви послови, нарочито ручни и радови у пољу. По народној традицији, Огњена Марија је сестра Громовника Илије и Светог Пантелије и она пали и кажњава огњем. Верује се да људи, који су се огрешили радећи на празник Огњене Марије, не могу очекивати милост божју. Чести су примери да на тај дан експлодира нешто у радионици, да се ратару у пољу запали слама или жито, да се догоди пожар у кући, односно да лоше прође онај ко на овај празник ради.

Александар Јањић, 7/2

Великогоспојински пост

Великогоспојински пост увек почиње на Свете мученике Макавеје 14. августа и траје две недеље. Реч је о једном од најстрожих постова, а обележава се у знак сећања на смрт Богородице и дан када се успела на небо. Великогоспојински пост је најкраћи, али веома строг пост – предњачи само Ускршњи пост. Уведен је у част и према примеру Пресвете Богородице, Мајке Божје, која је време пре смрти провела у сталном посту и молитви.

Госпојински пост претходи великом празнику Успењу Пресвете Богородице, који се у народу назива Велика Госпојина и обележава се 28. августа. Током две недеље поста, свих дана се пости на води, осим недељом када су дозвољени уље и вино, а за време тог поста обележава се празник Преображење Господње и тог дана се једе риба.

Када причамо о посту, најчешће говоримо о храни, али пост у хришћанству не значи само одрицање од масне хране и пића, већ првенствено има духовну димензију и огледа се у уздржавању од рђавих мисли, речи и дела, те појачавању молитава и чињењу добрих дела. Свети Јован Златоусти пише: „Кажеш да постиш. Увери ме у то својим делима. А која су то дела? Ако видиш сиромаша, удели му милостињу. Ако се нађеш с непријатељима својим, измири се са њима. Руке нека посте уздржавајући се од сваке грамзивости и крађе. Каква нам је корист ако не једемо месо и рибу, а уједамо и прождиремо своје ближње?“

Андреја Пулејковић, 7/2

Петровски пост

Недељу дана после Духова (27. јуна) почиње Петровски пост и траје до Петровдана, 12. јула, празника двојице „првоврховних“ апостола Петра и Павла. За православне вернике који се држе новог календара овај пост траје до 29. јуна, када је за њих Петровдан.

Почетак овог поста зависи од датума Ускрса и Духова. Васељенски сабор је одредио да он почиње недељу дана после Духова. Ако се Ускрс прославља између 5. и 8. маја, онда Петровског поста код новокалендарских православца уопште нема. Код старокалендараца може да траје најмање недељу дана, а највише шест седмица. Овај пост се сматра „блажим“, као и Божићни. Допуштено је јести рибу, сем среде и петка. Риба се једе и на Ивањдан који је током овог поста, 7. јула, ма у који дан недеље падао.

Петровски пост уведен је у најраније доба хришћанства, у време цара Константина Великог, прво у Риму, када је тамо подигнута базилика посвећена апостолским првацима, а потом и у Цариграду, истим поводом.

На Истоку је од тада уобичајено да се пре њега пости, док на Западу та пракса није уведена. О овом посту од четвртог века говоре светитељи: Атанасије Велики, Амвросије Медиолански, касније и Лав Велики и Теодорит Тирски.

Андреја Пулејковић, 7/2

Волите слагалице?

Новосађанин Здравко Живковић или, како га зову, Мр Дорис направио је слагалицу која је 2010. г. у часопису Games проглашена за најбољу у свету, а његово откриће је завршило, ни мање ни више, него у Белој кући у Вашингтону. Дорис је креативна игра која омогућава деци и одраслима да запосле мождане вијуге и да их одрже у доброј кондицији тако што ће на забаван начин креирати фигуре и слободне форме по принципу слагања на боју. Нема ограничења у томе какве све фигуре или шаре можете да направите - једини лимит је ваша машта.

Дорис је заснована на свеопштем језику – језику боја и зато је применљива за све узрасте. Састоји се од 24 плочице у облику осмоугаоника са 3 боје распоређене на 4 поља којима се постиже максималан број комбинација. Не постоје две потпуно исте плочице у комплету - 3 плочице су

само са једном бојом, 12 плочица са две боје и 9 плочица са три боје. Да бисте решили слагалицу, треба само да следите једно једноставно правило: када плочице стављате једну поред друге, боје на суседним ивицама које се додирују треба да буду исте. И то је све.

Фестивал памети одржан у сарадњи са Менсом 2011. г. са циљем да се открију талентовани ученици средњих школа, који имају натпросечне способности за визуелну перцепцију (уочавање) и повезивање делова у оптималну целину, обухватао је решавање Дорис.

Дорис је занимљива и инспиративна у исто време. Развија потребу за стваралаштвом и машту, подстиче логичко размишљање, јача концентрацију и корисна је за вежбање стрпљења.

Никола Јовановић, 5/3

Кликери

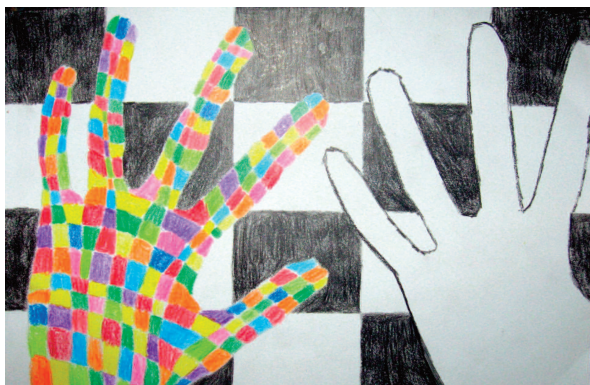
Ретко се дешава да неко дете у неком периоду свог детињства не буде опчињено малим шареним куглицама - кликерима.

Најстарији камени кликери потичу још из времена Египта и Месопотамије. У старом Риму, у I веку п.н.е., такође су били омиљена занимација. Захваљујући римским освајањима стижу и до Британије, где поред кликера од камена и глине почињу да се праве и од мермера. Први кликери од стакла направљени су у Венецији од чувеног муранског стакла, а стаклени и керамички у 19. веку у Немачкој.

Осим примерака који се чувају као раритети у музејима и приватним колекцијама, кликери служе првенствено за игру и забаву. Постоји више начина игре и различита правила, али најчешће је следеће:

1. кликери се играју у кликере или „онако“;
2. на оивиченој земљаној сувој подлози без траве (окиш), налази се рупа, роша;
3. играчи наизменично убацују кликере у рошу. Ко убади или добади најближе, игра први;
4. када играч погоди противнички кликер, „тушира га“ - победио је.

Никола Јовановић, 5/3

Супернове

Велике звезде живот окончавају експлозијом. Свет је гледао експлозију 1987. године која је дивовску звезду, удаљену 169.000 светлосних година, претворила у супернову. Неколико наредних месеци она је блистала снагом од сто милиона сунаца. Чак и на толико великој раздаљини могли смо је видети као привремену блиставу звезду. Врхунац свог усијања достигла је 20. маја. Након тога, свемирски телескоп Хабл посматрао је како се остаци супернове разилазе са места експлозије. Судаћи према доказима, изгледа да је циновска плава звезда 20 пута тежа од Сунца експлодирала, а потом се претворила у неутронску звезду (пулсар).

Константин Стошовић, 5/4

Бисери из школске клупе

Како сте рекли да се зове стилска фигура када се обраћамо нечему неживом, на пример дрвету или некој животињи?

У стиху постоје три епитета - први је обичан, други је хиперболисан, а трећи је метафоричаст.

Ако у предикату нема помоћног глагола, то значи да је употребљен беспомоћни глагол.

Како се зове ретроспективно приповедање?

Симпатикус је кад си жмуран!

Марија Терезија је царица Хамбургерског царства.

Посуда за чување супстанце је бидермајер.

Решења квиза
из прошлог броја:

1. а);	5. б);
2. б);	6. б);
3. б);	7. б);
4. в);	8. в);

Свим ученицима,
наставничком колективу,
осталим радницима,
пријатељима и
сарадницима школе
желимо леп и пријатан
распуст!

дизајн,
техничка обрада
и прелом текста:
Наташа Станојковић

ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

техничка подршка:
Небојша Дабић

илустрације:
радови ученика

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић”
Београд
Војводе Бране, 18а
тел: 011/30-87-264
интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs
e-mail: skolaigk@beotel.rs
излази: два пута годишње
штампа: ПЛАНЕТА ПРИНТ

директор:
Миомир Драгаш

уредница:
Наташа Станојковић

наставничка редакција:
Снежана Костић Хавари
Мирјана Марковић

наставници сарадници:

Јелена Поповић
Весна Нинковић
Оливера Цветковић
Александра Јанковић Радић
Верица Ђурђевић
Зоран Чучковић
Небојша Дабић
и сви наставници
који су ангажовали
своје ученике
или лично пратили
школски живот

ученичка редакција:
чланови новинарске секције
и ученици чији су
радови објављени